

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazeta“ ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, F6i'a, candu concedu ajut6riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu s6u 2 1/2 galbini mon, sunat6ria.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. correspondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala 6 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 16.

Brasiovu 11 Martiu|27 Februaru

1877.

Afacerile Croatiei.

Nimeni pe lume nu are cause asia de mari c6 locuitorii Transilvaniei si in specie poporul romanescu, a se interesa si ocupa de apr6pe cu afacerile Croatiei care, precumu mai observaseram la diverse ocasiuni, are unu trecutu ce semena in mai multe puncte cu alu nostru. Acea parte a Panoniei antice, care in dilele n6stre e cunoscuta sub nume de Croati'a si Slavoni'a, venise sub domni'a Romei inca din timpulu imperatului Octavianu Augustu, 6ra dupa aceea f6 necontentu colonisata cu pop6ra italiene, ale caroru urme mai existu pana in diu'a de astadi nu numai in monumente, ci si in una parte de locuitori munteni, cunoscuti sub nume de Vlachi. D6ra se lasamu rechimea si se ne apropiamu de epoc'a presenta.

Apararea cea mai energi6sa contra atentatelu de maghiarisare se pornise inainte de a. 1848 din Croati'a. Dupace esise dela diet'a Ungariei legea obligat6ria ne mai auditu de tiranica, c6 Croatii se invetie in terminu de siese ani limb'a maghiara, aceia, afara de catva magnati renegati, scolandu-se toti c6 unulu, nu numai protestara, ci luara si alte mesuri aparat6rie, pana ce in an. 1848 lucrulu ajunsu pe simc6o'a sabiei, pe care o sc6se mai antaiu banulu Iosifu Iellachich c6 comandante alu unui corpu de 40,000 soldati granzitari. Anii absolutismului ii petrecu Croatii in certe continue cu regimulu austriacu, pana ce Iellachich inaltiatu acumu la rangulu de generalu de artileria si comite austriacu, de multa suparare, cadiendu in morbu fisicu si spirituale, mori in 20 Maiu 1859, adeca pre candu Austri'a simtia mai multu lips'a unui barbatu precumu fusese acesta in 1848/9. I-s'a si cunoscutu Austriei lips'a lui la Magenta si la Solferino, pentru-ca lumea scie, cu ce simtiemente in peptu au mersu atunci regimentele slavo-croaticu la Itali'a si cumu brutalitatea austriaciloru f6 pedepsita mai alesu din caus'a maltratarii celor mai alesi barbati ai croatiloru, in a caroru frunte stetese genialele dr. in drepturi Ludovicu Gay, regenerat6ru limbai, alu literaturii serbo-croaticu si fundat6ru publicitatii nationale.*) Dupa 1860 Austri'a -si lu6 sam'a, -si trase mesurile, si restaurandu autonomi'a Croatiei, voi6 se o duca si pe ac6sta in parlamentulu centrale la Vien'a. Croatii respunsera ca voru merge, inse numai sub conditiuni f6rte bine respicate, intre care cele essentiali era, c6 se li se restaure integritatea istorica a regatului triunitu Croati'a-Slavoni'a cu insul'a Mura, si Dalmati'a cu Fiume, se li se asigure mai multa autonomia provinciale decatu se coprinde in patent'a imp. din 26 Febr. 1861, se se reguledie definitivu relatiunile regatului cu Ungari'a asia, catu se se scia de ea. odata pentru totudeuna, ca „Graniti'a militaria este si va fi in veci parte constitutiva a Croatiei; limb'a tieriei se fia cea serbo-croata si nu alt'a“ etc. Pe atunci maghiarii tremur6, ca in fine austriacii voru accepta t6te conditiunile croatiloru si acestia in recompensa recunoscundu unitatea monarchiei, voru intra in parlamentulu centrale din Vien'a. Deci De6k dise maghiariloru: Se damu

croatiloru una c6la alba, c6 se'si scria ei insii conditiunile de comuniune politica cu Ungari'a, numai se nu'i scapamu, c6 se se alature si ei la provinciile austriace. Se le damu, respunsera cei mai moderati; se nu le damu, sbierara ceilalti. D6ra pe croati ii taia mintea, cumu se intimpine complimentele maghiariloru. „Mai intaiu terminati processulu vostru cu austriacii, 6ra pana atunci noi mai asteptamu in starea in care ne aflamu.“ In aceste momente, adeca intre 1865—67 croatii se afl6 in periculu de a reman6 6ntre doue scaune s6u doue luntree; loru inse nu le pas6 nici de acea situatiune. Ne vomu afla noi altu scaunu, -si disera ei. De altumentrea situatiunea era si pentru croati f6rte neplacuta. Intre barbatii loru cei mai de frunte -si ridicase capulu vechi'a partita maghiar6na, se formase de nou si cea austriaca. Partit'a nationala avea se lupte in doue parti, adeca camu asia, precumu eramu si noi romanii desbinati in acea epoca blastemata de D6ieu, pre candu unii trageau catra imperatulu Austriei, altii astept6 mantuirea dela regele Ungariei si cei mai pucini se tinea de clinulu mantelui marelui principe alu Transilvaniei. Pre candu se clocise dualismulu si era se 6sa din ga6ce (ertati expresiunea triviale), croatii st6 pe marginile unui abisu fiorosu, in d6ga de a sparge una revolutiune crunta. Numai de aci se esplica inpregiurarea, ca Croati'a nu a patitu intocma c6 Transilvani'a, c6 autonomi'a sa se fia desfiintata cu totulu si territoriulu ei se fia prefacutu in comitate unguresci. D6ra croatii avura intre altii pe unu episcopu c6 Strossmaier, carele urmandu esemplulu lui Iellachich din a. 1848, facu Va-banque, punendu totulu pe o singura carte, adeca chiaru positiunea si mitr'a sa, cumu facuse si Haynald in 1863 in cestiunea Transilvaniei; numai catu Strossmayer si ai sei avea ceva in mana, ce nu avuse Haynald, adeca rescriptele imperatesci dela 1861 si 1865 asecurat6rie de autonomi'a Croatiei, si tienendu-le c6 scuturi aparat6rie, respunsera lui Eszterh6zy, lui Mailath si Belcredi: Acestea subscriptiuni imperatesci, acestu nume sacru voi nu'lu poteti sterge de aici, macaru de v'ati sta cu totii in capu. Nu'mi galagiti voi, ca regele inca nu este incoronatu, ca-ci Elu este imperatu si rege cu dreptulu seu de successiune observatu in t6ta regul'a. D6ca Elu n'a indeplinitu acea formalitate, acea parada remasa hereditate din evulu mediu, caus'a este, ca nu i-au lasatu timpu rebelliunile si desele v6stre comploturi din ti6ra si din afara. Incetati cu rebelliunile, si d6ca mai puneti tocma pretiu asia mare pe parad'a de incoronare, Elu se va incorona de siguru; d6ra se sciti voi, ca ceea ce este scrisu pe aceste pagine, este si remane lege sacra nestramutata pentru noi d6ca voue nu ve place, noue ne place si suntemu prea decisi a ni-o apara.

Asia au vorbitu croatii catra ministrii, carii au preparatu dualismulu; si au remasu pe langa cartea loru.

In fine dualismulu s'a nascutu si Croati'a remase pe din afara, inse c6 si una lance cu doue v6rfuri ascutite, in care se intiep6 trecundu pe langa ea, candu austriacii candu ungurenii. Ce era de facutu? Se le damu c6la alba, disera ungurenii c6 diet'a Croatiei se scria pe ea ori-ce, d6ra se le falsificamu alegerile cu ori-ce pretiu. Alegerile s'au

falsificatu in modu sc6rnavu si partit'a maghiar6na esi din urne pe de asupra; ea apoi scrise pe c6l'a aceea ce i-s'a dictatu dela B.-Pest'a. S'a reculesu inse partit'a nationala si dupa incordatiuni mai pre susu de poterile omenesci, trantindu pe partit'a maghiar6na, in alta dieta st6rse conditiuni de autonomia multu mai favorabili pentru ti6ra si natiune, decatu fusesera cele dictate dela Ungari'a.

Dupa aceste croatii se apucara din t6te poterile de reforme si economii interne, in catu era placere se'i vedi, cumu lucra toti din t6te partile c6 intr'unu uleu de albine. D6ra ve insielati, d6ca credeti ca au fostu lasati in buna pace. S'a decisu in secretu, c6 se se caute t6te midiol6cele, chiaru si cele mai detestabili, de a'i influentia, desgusta si inpedeca in frum6sele loru progresse, candu pe facia, candu pe cali ascunse, clandestine. Pressei unguresci i se dete parol'a, c6 se'i inegr6sca pe la curte si la pop6rale Europei in t6te modurile. Mai alesu capital'a Agramu (Zagrabi'a) si districtele militare sunt espuse pana in diu'a de astadi la cele mai spurcate calumnii. Intre altele se facu incercare a influentia nu numai prin clerulu superiore serbescu, d6ra si prin celu catholicu alu croatiloru. Acumu inse s'au intemplat unu scandalu din acelea, care d6ca lovesce pe unu archiereu, ilu si face imposibile. (Va urm6.)

Brasiovu in 10 Marte st. n. 1877.

Din intrulu monarchiei n6stre nu avemu de a inregistr6 nice o miscare de insemnetate pentru situatiunea momentana. Dlu Tisza, care nu de multu se resfeti6 in aplausele mameluciloru sei din camera, de cate ori pronunc6 cate unu cuventu, a devenitu tacutu si meditatoriu. Cam asia o patiescu toti 6menii, cari promittu multe, si impliniscu pucine. Dlu Tisza dise nu de multu, ca fora invoirea dsale nice unu soldatu austro-maghiaru nu se va pune in miscare; astadi inse interpellatiunea deputatului Politu l'a adusu in perplesitate. Dsa nu scie se respunda, d6ca Austro-Ungari'a este amica s6u inimica Rusiei in caus'a orientale pentru ca d6ca va dice, ca i este amica, atunci lu iau ungunii de capu, 6ra la din contra, d6ca va dice, ca i este inimica, vine in contradicere cu faptele si se blam6dia. Pentru aceea mai bine tace. Inse dlu Politu nu-i da pace; in siedinti'a dela 7 Marte adress6 ministeriului o noua interpellatiune in privinti'a lui Mileticiu si a celorlalti prizonieri politici, sollicitandu deliberarea causei loru. Ernestu Simonyi inca ceru dela guvernulu desluciri in caus'a insultei cu oue clocite si citrone putrede, ce s'a facutu deputatiune studentiloru maghiari, candu a trecutu prin Triestu. Ori si ce ar responde dlu Tisza, rusinea si batjocur'a ce au suferit'o studentii maghiari nu o mai p6te sterge.

Dlu Tisza suferu d'ocamdata de alte doreri si mai mari: visteri'a statului 6rasi a capetatu b6l'a s6cca. Pentru aceea ministrulu de finantie Szell petrece multu tempu prin Vien'a pe la usiele bancheriloru Rothschild, c6 se mai capete unu micu imprumutu.

* * *

Situatiunea esterna nu s'a schimbatu intru nimicu. De pace se vorbesce, inse resbelulu se pregatesce. Obiectulu celu mai importantu la or-

*) Nevast'a lui Gay era romana, fic'a unui primu-locotenente granitariu, alu carui nume l'am uitatu.

dinea dilei este d'ocamdata caletori'a generalului Ignatieff pre la curtile unoru poteri europene. Elu a sositu in 4 Marte in Berlinu, unde a avutu mai multe intelniri cu Bismark, la care a fostu invitat si la méssa, éra dupa ce principele Bismark a pregatitu pe suveranulu seu despre missiunea si scopulu caletoriei lui Ignatieff, betranulu rege si tineru imperatore Wilhelm primi pe generalulu rusescu in audientia. Diariulu anglesu „Times“ comunica ca generalulu Ignatieff are mandatu a se duce dela Berlinu la Vien'a si de acolo la Paris, unde va conveni si cu ambassadorulu rusescu din Londonu, cu contele Siuvaloff, pentru-ca Ignatieff nu se va apropiá de curtea reginei anglese. Despre scopulu caletoriei lui Ignatieff n'a transpiratu inca nimicu siguru in publicitate. Combinatiuni existu inse cu gramad'a. Unii dicu, ca Russi'a vré se asecure pe poteri respective prin graiulu lui Ignatieff despre intentiunile sale curate in cestiunea orientala, dela a careia rezolve ea nu astépta pentru sine nice unu avantaju, ci numai pentru crestini de sub jugulu seculariu turcescu. Altii érași vedu in caletori'a generalului rusescu ultim'a intreprindere diplomatica din partea Russiei mai inainte de erumperea resbelului.

In locu cá se ne aventamu si noi la conjecture de aceste, preferimu a inregistrá mai bine acele date si fapte, cari illustrédia in de ajunsu scopulu caletoriei lui Ignatieff. Dela Petropole se telegrafédia cu datulu dela 7 Marte, ca diariulu militariu de acolo „Invalidulu“ publica unu ucasu alu imperatorelui Alessandru cu datulu dela 3 Marte, prin care se ordóna, ca din divisiunile dislocate in districtele militari Petropole, Vilna, Moscovi'a si Varsiovi'a se se formeie unu corpu de grenadiri si unu alu optlea corpu de armata. — Se mai scrie apoi, ca tóta armat'a rusesca este impartita in 12 corpuri, dintre cari optu ar fi dejá mobilizate. — O corespondintia dela Petropole a diariului „Corr. pol.“ dice ca Russi'a trebuie se intre in resbelu din cauze „interne.“ Ea va areta inse lumiei, ca n'are cugete de a cuceri; ea va trebui se incépa resbelu, cá pe de o parte se nu-si periclitiedie positiunea de mare putere, ca-ci altmintrelea niminea in Europ'a n'ar mai dá o cépa degerata pe dins'a; éra pe de alta parte onórea inca i demanda cu atatu mai vertosu, fiindu-ca la din contra da materialu pe mor'a elementelor revolucionarie din internulu seu. — Alte detaiuri totu dela Petropole spunu, ca officierii caucasici stationati acolo ar' fi felicitatu printr'o telegrama pe comandantele supremu alu armatei dela Prutu, care ar' fi respunsu intre altele: „Domnedieu se-mi ajute, cá se indeplinescu oper'a, ce imperatorele mi-a concredit'o mie.“

— In legatura cu aceste mai estragemu dintr'o corespondintia dela Chisieneu nisce date fantastice despre intentiunile ostile ale comandai militari rusesci facia de Romani'a. Se dice adeca in acea corespondintia, ca a 12-a divisiune de cavaleria a corpului de armata Valnovski a primitu ordinu de a formá avangard'a la trecerea preste Prutu. Din diferite dispositiuni ale comandai supreme se vede, ca trecerea confinielor in Romani'a are se urmedie indata ce generalulu Ignatieff va reportá guvernului despre rezultatulu caletoriei sale. Mai inainte de ast'a tóta lumea voiá a scí, ca Romani'a ar' fi inchiatu cu comand'a rusesca o conventiune, care se-i assecure drepturile sale suverane si pe tempulu invasiunei armatei rusesci. Inse acumu din contra se assecura, ca comand'a militare rusesca ar' fi denumitu comissari civili si pentru Romani'a, deórace ea nu póte se concreda post'a, telegrafulu, polit'i'a si calile ferate pe manile unoru agenti straini. Si acésta stare de lucruri va durá pe catu tempu va durá si resbelulu. Romani'a e deci amenintiata de o invasiune formale, care póte periclitá chiaru si positiunea principelui. Se crede deci, ca Brateanu nu va stá la guvernulu sub asemeni conditiuni, oi va veni érași Catargiu rusescu. — Admittemu si noi, ca positiunea Roma-

niei in faci'a unui resbelu russo-turcescu este fórte delicata in ori-ce casu, inse cu tóte aceste temerile esite din fantasi'a corespondintelui de susu nu ni se paru destulu de intemeiate.

— „Romanulu“ din Bucuresci ne aduce scirea, ca ministrulu de finantie Sturdza si-a datu demissiunea. Trebuie se marturisimu, ca dese demissionari ale ministriloru singuratici din cabinetulu actualu nu facu buna impressiune.

— Negotiatiunile de pace intre Turci'a si Muntenegru paru a da preste dificultati. Domnii din Constantinopole au respinsu cele mai essentiali puncte din conditiunile Muntenegrului. Déca nu ne voru insielá tóte presemnele, apoi noi trebuie se fimu aprópe de adeveru, candu venimu a afirmá, ca planulu rusescu a fostu de a impacá pe Serbi'a cu Turci'a, éra pe muntenegrini a-i tiené in reserva pentru pretestu de resbelu.

— Unu telegramu dela 7 Martiu din Belgradu spune, ca o proclamatiune a principelui aduce la cunoscenti'a poporului pacea inchiatu. Moratoriulu remane in vigóre pana in 20 Maiu st. v.

— Messagiulu noului presiedinte alu republicei americane dice, ca Americ'a nu se va amestecá in complicatiunile, ce amenintia pacea européna.

Transilvani'a.

(Denuntiantii nu dormu.) Déra sciti cumu lucra? Pana acumu din tóte minciunile nerusinate scornite asupra romaniloru nu s'au adeveritu nici unica; n'au aflatu nici-unu agentu dacoromanistu, nici rusescu, nici ruble rusesci n'au vedutu cu ochii loru. Dela unu timpu incóce au luat altele mesuri. Ei adeca -si inpartu rolele asia, ca punu pe cate unu spionu de acei cunoscuti sub numele nemtiescu de Spitzl, adeca cániatoru cu mirosu ageru, cá se se apropia de cate unu romanu mai de frunte, se'lu infasiure si incurce in conversatiuni politice de natura delicata, lunecósa, cá dóra l'ar' lua gur'a pe dinainte se spuna ceva, spre a'lu baga in nevoia. Cu unu casu de acestea se lauda denuntiatele „Kelet“ Nr. 51 dela Vintiulu inferiore (aprópe de Alba-Iuli'a), unde spune ca ar' locu unu jude regescu pensionatu, anume I. P., pe care spionii l'ar' fi incurcatu in vorbe prin unu femeia, si ar' fi scosu dela elu, ca amicii sei dela Bucuresci l'au insciintiatu despre venirea muscaliloru, carii apoi voru anexa partea Transilvaniei pana in Murasiu la Romani'a. Las' ca acésta fama scornita totu de diariiele maghiare, s'a cititu mai inainte cu 4—5 luni, precumu si alta fantasia de omu smintitu, ca déca voru veni muscali, voru erta romaniloru contributiunile pe 30 de ani, déra apoi numitul diariu merge cu in pertinenti'a sa inainte pe calea terrorismului, ca-ci provóca pe ministeriulu ungrescu alu justitiei, cá se stringa in curele pe toti functionarii din resortulu seu, si rubric'a „Conducta politica“ se o imple cu mai multa rigóre; cu alte cuvente, denuntiantii lucra intr'acolo, cá se compromita pe toti functionarii de nationalitate romanésca, pentru-cá cei pensionati se si pérda pensiunile, éra cei in activitate se fia destituiti, cá se facu locu ciociloru si altoru flamendi. Acesta este scopulu si nu altulu. Se decopiedia si applica tóte mesurile cunoscute la noi din anii terrorismului ungrescu 1848/9 si din periodulu legei martiale si alu spionagiului de sub absolutismu. Urmarea acestoru atentate criminali si tradátorie nu va fi alta, decatu ca vomu ajunge, cá nicairi in tíera romanu cu unguuru se nu mai stea de vorba, se incete ori-ce comunicatiune intre densii mai virtosu in viéti'a privata si sociale, curendu dupa aceea si in cea publica. Va veni timpulu, in care barbatii romani, carii au femei maghiare, se se ferésca chiaru de acestea, studentii carii ambla pe la scóle ungresci, se siédia pe banci separate, séu se parasésca scólele, soldatii romani se nu schimbe cuventu cu soldatii maghiari preste strictulu necesariu, familiile romanesci se nu mai tiena servitori si servitóre secuiesci, de téma cá se nu fia platite pentru spionagi, cumu era in Vien'a, pre candu multi portari si chielari se aflá in servitiulu politiei statului.

Si gagautii inca totu mai visédia de fraternitate. Candu va face plopulu pere
Si va da stejariulu mere;
Candu muscalulu va veni
Si 'n Ardealu s'a calviní.

Diariiele din Clusiu se facura focu asupra loru 101 barbati dela Brasiovu, pe cari'i si sulta. Vomu veni la casulu acesta seriosu.

Din Comitatulu Fagarasiului, 7 Martie.

Indulginti'a romanului nu-si are paréchi Asuprelí, batjocuri, calomni si cate alte rele, suferé in linisce si cu atata resemnatiune, int'adversarii lui stau uimiti si nu sciú cum se si plice tacerea romanului. Cate aude si vede omu tóte te aducu la convictiunea, cumca in anim'a versariloru romanului arde o ingrigire, care i fa a se teme de tacerea lui. Ei póta frica de caracteristiculu romanescu „tiene minte.“

De o parte are si dreptu poporulu nostru, tace, nu se plange, nu se vaiera de multele dreptati ce i se facu.

Si cui se se planga? Cei dela putere s'au invetiati a ne desconsiderá cu totul, ti vine a crede cumca ei ne considera numai de unu reu necesariu, buni de a portá greutatile publice. Unde vorb'a de drepturi si favoruri, vedi bine numai cele create prin legile loru, acolo noi suntemu preste totu desconsiderati.

Sunt adeveruri aceste, cari in diariiele nost' s'au ventilatu de repetíte ori, déra cei ce ar treb se le audia, nu le audu, ca-ci ei „ochi au si vedu, urechi au si nu audu.“

De aici apoi preferimu a tacé la tóte.

Scriitoriulu acestoru ronduri inca este unu carele s'a invetiatu cu tacerea, si caus'a ca o trerumpe astadata este, pentru-ca se tratédia despre onórea si venitoriulu unui comitatu curatu ronescu. Este vorb'a de comitatulu Fagarasiului.

Prefectulu acestui comitatu, comitele supremu Colomanu Boieriu, romanu renegatu de greu calibru a repausatu. Cá buni crestini ar trebui se ne destulimu a-i dice: „Domnedieu se-i ierte peccatele. Atat'a ar fi si destulu, déca diuarile maghiare si i-ar face o panegirica incarcata de laude preste laude. Acést'a inca nu ne-ar superá, ca-ci a fostu omulu loru si-lu potu laudá cum le vine in gura. Candu inse laud'a se face pe contulu altora, de torinti'a ne este, cá se nu tacemu.“

Romanii din comitatulu Fagarasiului, de si tacu nu potu admite cá adeveru acea afirmare a diuaritice maghiare, cumca Boer Kálmán a posedatu stim'a si increderea totoror locuitoriloru, fora de chilinire de nationalitate, din comitatulu Fagarasiului. Adeverulu este, ca stim'a si increderea romaniloru nu a posedat'o nici-odata, pentru-ca in capulu administratiunei acestui comitatu n'a facutu nimica, prin ce se castige simphatiele maioritatiei precumpenitorie a locuitoriloru acestui comitatu, nice pentru persón'a sa, nice pentru ómenii dela regimu, cari l'au pusu si sustienutu in capulu comitatului.

Despre administratiunea comitatului, cum a fostu ea sub B. K. a avutu publiculu ocaziune a ceti in foile romane si germane multe de tóte. Scopulu meu nice nu este a luá sub lancetta activitatea officiala a lui Colomanu Boier, ci scopulu meu este, a face atenti pe cei dela „guvernu“, cá la denumirea prefectului pentru comitatulu Fagarasiului, se nu concéda a fi sedusi de elogiile facute prin diariiele maghiare dlui Col. Boer, ca-ci punendu érași unu omu de panur'a acestuia la carm'a comitatului, neincrederea poporatiunei comitatului catra guvernulu nu numai se va mai mari, déra si administratiunea publica se va derapaná si neindestulirea locuitoriloru comitatului cu actuala stare a lucrurilor se va acerbá preste mesura.

Ceea ce dorescu locuitorii acestui comitatu este: cá denumindulu comite supremu se fia in prim'a linia unu omu cunoscutoriu si respectoriu de legi, omu cu sentiu de dreptate si iubitoriu de adeveru, unu omu care se cunosca viéti'a sociale si economica, apoi lipsele de totu felulu ale locuitoriloru comitatului, unu omu, carele se aiba in anim'a de a inaintá binele si buna-starea locuitoriloru din comitatu, — unu omu, catra care si locuitorii comitatului se aiba incredere, cá se si descopere dorerile si lipsele, se póta apoi nutri si speranti'a, ca capulu comitatului cá bunu patriotu, se va sili din respoteri, a da acolo ajutoriulu seu, unde acela se va si recere.

Eu unulu nu dubitediu, ca intre maghiari se afla destui, cari ar' intruni tóte calitatile, cate se receru dela unu bunu administratoriu politicu. Am inse dubietate in done lucruri; eu adeca nu cređu ca unu maghiaru ar poté cunosce atatu de bine

tanele societati si lipsele locuitorilor comitatului, cari sunt totu romani, incatu se scia, ca unde si in ce modu au lipsa de vindecare; si apoi deca s'ar niumi se le le studiedie cu zelu lipsele nostre, eu dabetediu ca le-ar poté studiá, ca-ci poporul nostru, fiindu insielatu de multi, lui straini, nu-si deschide anim'a si nu-si descopere suferintiele decatu numai aceluia, in care are o deosebita incredere. Increderea acest'a unu comite supremu unguru nu-si va poté-o castigá la noi nici-odata, pentru-ca portarea lui Boer Kálmán facia cu romanii din comitatulu Fagarasiului a facutu, potu dice, mai de totu imposibila increderea poporului catra unu capu alu comitatului de nationalitate maghiara.

Deca domnii dela guvernú, la denumirea capului administrativu alu comitatului voru avé in vedere adeveratulu interessu alu inaintarei bunastarei si in floririi intellectuali si materiali a comitatului; deca domnii dela guvernú voru se castige increderea poporului catra aceia, in ale caroru mani se depunu destinele comitatului, deca ómenii dela guvernú vreau se arete locuitorilor acestui comitatu si in genere romanilor din regatu, cumca ei stimédia legile facute de maghiari, si in specie ca tienu contu si de dispositiunile §-lui 27 din art. de lege 44—1868, atunci in capulu acestui comitatu voru denumi unu romanu si inca spre a cunósce si mai bine lipsele nostre si cá se le póta si vindecá cu succesu, voru denumi unu romanu transilvaneanu. Acest'a este dorintia adeverata a locuitorilor din comitatulu Fagarasiului.

Sciu eu, ca si acésta voce va resuná in putia, cá multe alte voci binevoitória, indreptate de romani catra ómenii dela guvernú. Faptele cotidiane ale acestora nu-mi dau sperantia, cumca Domnedieu le va deschide ochii la cei, cari stau la carna, cá se védia odata si ei, ca dieu a sositu dejá óra a 11-a, cá se faca pasi spre escontarea pretensiunilor legali ale romanilor. Astadi nu vrezia nice unu comite supremu romanu. Este vacantu postulu de comite supremu pentru celu mai romanescu comitatu.

Faca ce voru vré si cu denumirea acestui siefu de comitatu, cá se dovedésca cu unu nou esemplu, cum pricepu cei dela putere scuitatea si catu de tare respectédia legile facute de ei insii. — Déra ce se li-o mai spunemu noi? Sciu prea bine cei dela guvernú, cari sunt dorintiele romanilor, nu-mi vointia se nu le lipsésca de a le si implini.

(—)

Conspectu

despre activitatea judecatoriei regesci din Brasiovu in decursulu anului 1876.

In diariulu germanu de aici „Kronstädter Ztg.“ Nr. 29 din anulu curinte aflamu unu conspectu prea interesnantu despre activitatea judecatoriei cercuale regesci din Brasiovu in decursulu anului spiratu, pe care conspectu venimu a-lu prezentá si noi publiculu romanu cu atatu mai verosimil, fiindu-ca pre de o parte elu ne ofere o proba invederata despre seracirea din anu in anu a poporatiunii, ca-ci numerulu processelor civili cresce in proportiune cu seracirea, éra pe de alta parte ne aréta si starea moralitatii publice, care din anu in anu devine totu mai trista si mai deplorabila; imoralitatea cresce, pentru ca ea inca merge mana in mana cu saracirea crescunda. Déra si afara de acésta noi mai avem unu deosebitu motivu a nu trece cu vederea cele ce se scriu in diurnalele straine despre judecatori'a cercuale din celu mai insemnatu orasiu comercialu alu Transilvaniei, in fruntea careia se afla dela infiintierea ei si pana astadi unu barbatu romanu, dlu Iosifu Popu, care prin intinsele cunoscintie juridice, prin securantia in legile positive de ori-ce natura, prin simtulu seu de stricta dreptate, prin tactulu si intieleptiunea sa si-a castigatu stim'a si simpathia totoruru locuitorilor tienetori de competintia acestei judecatorii, fora deosebire de nationalitate, asiá incatu vedemu, ca conlocuitorii nostri sasi sunt cei de antai, cari la fia-care ocaziune se grabescu a-da dlui jude Popu tributulu de lauda, ce i se cuvine, care lauda ne servesce si nóne nu numai spre bucuria si satisfactiune, ci si spre onóre si amu dori din anima, cá toti judii romani in servitiile statului, ori catu de pucini ar fi ei, se se faca demni de asemenea lauda si onóre, fora sa-i neglige catu e negru sub unghia detorintiele de adeverati fii ai natiunei romane, ca-ci cu placere constatamu, ca dlu jude Iosifu Popu póte servi de modelu si in acestu respectu.

Conspectulu din cestiune este urmatoriulu :

Numerulu causeru intrate in anulu 1876 dimpreuna cu restantie din 1875 face	21,667
dintre acestea s'au resoltitu	21,639
au remasu in restantia	28
Din numerulu de susu sunt cause civili cause criminali	16,452
5215	
Processe sumarie civili au intratu	2847
dintre aceste s'au resoltitu prin sentintia éra prin impacatiune voluntaria	1692
834	
in restantia au remasu	321

(La acésta rubrica este de observatu, ca cele 321 de bucati nu sunt restantie in sensulu strictu alu cuventului, ci sunt mai multu incuse, cari au intratu in dilele ultime ale anului si cari firesce n'au potutu ajunge la pertractare; éra altele sunt processe in stadiulu de probare. Red.)

Cause ereditari, dimpreuna cu restantia din anulu 1875, au intratu	629
dintre cari s'au deliberatu	392
1431	
Transgressiuni s'au pertractatu	
si anume 1. contra institutiuniloru si a dispositiuniloru publice	32
condamnandu-se persóne	26
2. contra detorintieloru unui officiu publicu	3
3. Contra securitatii vietiei si a corpului	172
condamnandu-se persóne	73
4. Contra securitatii averei	451
condamnandu-se persóne	260
5. Contra securitatii onórei	736
condamnandu-se persóne	225
6. Contra moralitatii publice	22
7. Contra legei de venatu	15
In restantia au remasu	108

Facundu o asemanare intre aceste date si intre cele din an. 1875, resulta urmatori'a differentia: In anulu 1876 au intratu cause civili cu 3775 mai multe cá in anulu precedentu; cause criminali mai multe cu 1634; processe sumari mai multe cu 58, éra transgressiuni mai multe cu 252. Cele mai multe transgressiuni cadu in rubricile: contra securitatii vietiei, a averei, a onórei si contra moralitatii publice.

Bani din pedepse s'au incassatu in decursulu anului 1876 o suma de 885 fl. in favórea cassei seraciloru.

La aceste date, pre cari noi le reproducemu aici mai multu in estrassu, numit'a fóia face urmatoriulu comentariu, la care ne alaturamu si noi intru tóte. „Din conspectulu de mai susu se vede, ca sarcin'a affaceriloru la judecatori'a cercuale de aici cresce din anu in anu. Mai avendu apoi in vedere, ca acésta judecatori'a si cu deosebire siefulu ei este tare insarcinatu si din partea tribunalului cu investigatiuni in cause criminali, cari i rapescu multu tempu, nu ne potemu conteni, de a nu observá spre laud'a publica a acestei judecatoriei si in deosebi a conducatoriului ei dlu Iosifu Popu, ca cu tóte aceste nice o cauza nu suferé traganare, ci se delibera cu cea mai mare promptitudine, ceea ce vedemu si din conspectu, inse scim u si din esperintia de tóte dilele.

Inse pre candu acésta ne imbucura, pre atunci trebuie pe de alta parte se ne intristamu candu vedemu, ca incusele civili si causele criminali se inmultiescu in modu infricosiatu, ceea ce dovedesce apriatu, ca saraci'a cresce, progressédia, éra comericiulu, industri'a, moralitatea publica regressédia. Aceste sunt urmarile acelu erori ale guvernului, care a urcatu darile pana la unu gradu nesupportabilu, fora a se ingrighi de a creá si sorginti de venitu, fora a sprighini si scuti comericiulu si industri'a. Astadi se intentédia processu pentru sume bagatele contra unoru persóne, cari pana mai eri se bucurau de o stare favorabile; éra dupa ce li s'a luatú totu, incatu nu mai au din ce trai, atunci trebue se-si id refugiu la furatu, deca totu mai voiescu se traiésca. Cu seracirea cresce si imoralitatea.“

A dou'a nota a Romaniei catra Pórtá.

In constitutiunea ottomana, cumu scimu, s'au consideratu Romanii printre articii ei inca cá o provincia privilegiata a imperiului turcescu, si romanii cá ottomani si Domnitoriulu cá unu gubernatoru de vilaietu. Acésta au indignatu pe Romanii fórté, fórté, si prin agentulu romanu dela Constantinopole s'au cerutu dela Savfetu pasi'a expli-

catiuni. Dupa acésta explicare adressá gubernulu romanu una nota fórté energica Portii, protestandu contra respectiviloru articii din constitutiunea turcesca, facundu responsabile pe Pórtá de sfasierea tractatelor si de rumperea legaturiloru seculari ale Romaniei cu Turci'a.

Turci'a respunse intr'unu modu nesatisfactoriu si provocá una nóua protestatiune a Romaniei, la care nu mai respunse inca; si acésta e a doua nota, pe care o impartesimu si noi dupa diariulu „U. Democratica“. Ea suna asiá :

„Constantinopole, 8/20 Ianuaru 1877.

Domnule ministru!

La 20 Decembre (1 Ian.) amu avutu onóre de a me presenta la Excellentia Vóstra spre a ve intrebá din partea guvernului meu, deca unele expressiuni din art. 7 alu constitutiunii promulgata la 23 Decembre sunt privitória la Romania.

Excellentia Vóstra mi-ati respunsu, ca artículu mentiunatu se aplica Principatelorú-Unite cu acelasi titlu cá si Serbiei si Egiptului. Eu amu transmisu guvernului meu acea interpretare, devenita oficiala, de órace emana dela Excellentia Vóstra. —

In urm'a acesteia, sentimentulu publicu din Romania a fostu viu atinsu de termenii chartei ottomane si cabinetulu din Bucuresci a devenitu obiectulu interpelariloru in adunarea deputatiloru si in senatu, unde se manifestá acésta legitima emotiune.

Ascultandu vocea tieriei, ministeriulu romanu mi-a trimisu textulu unui protestu, prin care arata obligatiunea imperiósá, in care se afla de a restituí relatiuniloru Romaniei cu imperiulu ottomanu, caracterulu loru adeveratu, asiá precumu a fostu definitu prin capitulatiuni ab antiquo, incheiate intre sultanii ottomani si principii romani, si precumu a fostu consacratu prin dreptulu publicu alu Europei moderne.

In consecintia, la 6 Ianuaru eu amu datu lectura si amu lasatu copia Ex. V. de pe acestu protestu. In aceea di, din ordinu superioru, fora a scadá din valórea demarsiei mele pe langa Ex. V. amu tramisu o copia dupa acestu actu si ddloru representanti ai poteriloru garante.

La 7 Ianuaru Ex. V. mi-a facutu onóre de a-mi adresá o nota cu nr. . . . prin care Ex. V. fora a face mentiune de protestulu, pe care eu in numele guvernului meu l'amu depusu in manile Ex. V., a binevoitu se afirme, ca constitutiunea ottomana nu póte avé efectu de a alterá conditiunile de existenti'a politica ale nici-unei tieri, care face parte integranta din imperiulu ottomanu, si ca o asemenea declaratiune din partea Sublimei Portii este suficianta, pentru-cá guvernulu A. S. principelui Carolu se fia cá si mai inainte certu si reasiguratú.

Cabinetulu romanu, caruia i-amu transmisu not'a Ex. V., n'a crediutu, ca póte impartasi apretiarile, cu cari se termina acea nota.

Tienendu contu de bunele dispositiuni, cari au determinatu pe inalt'a Pórtá, cá se reasigure pe guvernulu A. S. principelui Carolu, in reportu cu situatiunea si cu conditiunile de existenti'a politica a Romaniei, ministeriulu din Bucuresci n'a gasitu decatu, ca declaratiunea Ex. V. este de natura a dá interpretari contrarie spiritului si literiei capitulatiuniloru turco-romane si tractatelorú europene.

Elu este de parere, ca spre a suprimá ori-ce credintia si interpretare ecuvoca, calea cea mai sigura ar' fi, cá guvernulu imperialu prin organulu Ex. V. se adressedie agentiei mele o nota, cu scopu cá s'o transmitu la Bucuresci, in care se se esplie, ca Romania nu se cuprinde intre provinciile, despre cari vorbesce chart'a octroiata la 23 Decembre, si ca legaturile, cari unescu pe Romania cu imperiulu ottomanu, sunt fixate prin tractate, cari au pusú sub garanti'a colectiva a mariloru poteri din Europ'a situatiunea politica a Romaniei.

Amu avutu onóre in numeróse intrevederi de a expune verbalu Ex. V. vederile guvernului meu in acésta privintia. Acumu -mi iau libertatea de a le formulá in scrisu, convinsu, ca Ex. V. veti binevoi a ve pune inalt'a influentia pentru a obtiene de la inalt'a Pórtá facia cu guvernulu A. S. principelui Carolu, o declaratiune in scrisu, prin care se se ateste, conformu dreptului, starea reala a relatiuniloru existente intre Romania si imperiulu ottomanu.

In speranță, ca Ex. V. me va onora cu unu
respunsu promptu, ve rogu dle ministru etc.

(Subsemnatu generalu Ghic'a.)

De aici vedem, ca Romani'a e prea decisa a-si
apara dreptulu seu de suveranitate, recunoscutu si prin
tractatul de Parisu de catra poterile europene.

Nr. 18 / 1877.

desp. III. A. S.

Anunțiu.

Subcomitetulu despartimentului III (alu Si-
biiului) in cointelegere si cu aprobarea onoratului
comitetu centralu alu „Associat. transilvane pentru
literatur'a romana si cultur'a poporului romanu“,
voindu a contribu si conlucra si elu dupa poteri
la ajungerea scopurilor salutare ale acestui insti-
tutu natiunalu, avendu in vedere ramulu celu mai
insemnatu, de care se ocupa cea mai mare parte
a poporului nostru, adeca: Agricultur'a preste totu,
si voindu a contribu catu de catu la cultivarea
acestui la confratii nostri din territoriulu despart-
tiementului; decisu, ca se tramita din sinulu seu
barbati cunoscatori de agricultur'a rationala in tote
ramurile ei, cari se invetie poporulu, cumu se se
scia folosi de mosia ce o au, mai intieptiesce
si cu mai mare cascigu ca pana acuma.

Acei barbati voru esi, candu intrun'a, candu
intr'alta comuna din acestu despartimentu si anu-
mitu: Dumineca si serbatori'a si voru tiené pre-
legeri publice despre deosebitele ramuri ale agri-
culturei dupa impregiurările deosebitelor comune.

Acesta se aduce la cunoscintia publica cu
ceea provocare catra toti connationalii nostri si
anumitu: catra antistiile comunali din acestu de-
spartimentu, ca l. acele comune, cari dorescu a
se folosi de acesta invetiatura se se anuntie si se
se puna in cointelegere cu directiunea despart.
acestui'a, aratandu, ca despre care ramu din agri-
cultura are cu deosebire lipsa de povatia si in-
vatiatura;

a 2. Barbati pricepetori, denumiti de acestu
subcomitetu, voru esi mai inainte de tote in acele
comune, cari -si voru descoperi dorinti'a conformu
punctului primu;

a 3. Acei barbati voru esi si in alte comune
din acestu despartimentu, unde nu voru fi anu-
mitu chiamati si voru tiené prelegeri din agricul-
tura dupa impregiurari;

a 4. Diu'a tienerei prelegerei, comun'a in care
si numele barbatului pricepatoriu, care va tiené
prelegerea, se voru publica totudeuna in diariulu
„Telegrafulu romanu“ cu 8 dile inainte; se in-
semna

a 5. Ca comunele nu voru ave se
pörte nici o cheltuiala pentru aceste
prelegeri, deörace barbati denumiti, domni E.
Brote si D. Comsia au primitu asuprasi a
tiené prelegerile aceste gratuitu, era spezele cala-
toriei se voru acoperi din budgetulu subcomitetului,
votatu pentru acestu anu.

Subcomitetulu despartimentului III.

(alu Sibiiului) alu „Associatiunei transilvane
pentru literatur'a romana si cultur'a poporu-
lui romanu.“

Sibiiu, 17 Februaru 1877.

I. Hannia m. p., Dr. N. Olariu m. p.,
directoru. actuariu.

Actu de recunoscintia.

„Reuniunea invetiatorilor romani selagiani“
alegundu pe dlu B. Petri, redactorulu „Scölei
romane“ de membru onorariu, i tramite urmatöri'a
adresa:

Nr. 3 / 1877.

Presidiulu „Reuniunei invetiatorilor romani
selagiani“.

Prea on. dle redactoru!

Adunarea generala a invetiatorilor romani
selagiani, tienuta la 15 si 16 Maiu 1876 in co-
mun'a Domninu, considerandu,

1. Meritele nepretiuivere, cari le-ati castigatu
facia de natiunea nöstra romana sub indelungatulu
tempu, catu ati fostu professoru de preparandia,
dandu natiunei unu numeru considerabilu de in-
vetiatori bine cualificati;

2. Meritele on. dvöstre castigate pe terenulu
literaturei pedagogice romane, dandu copiiloru po-

porului romanu si invetiatoriloru acestor'a, lipsiti
apörpe de ori-ce manuale, unu numeru frumosu de
opuri pedagogice;

3. Meritele on. dvöstre, cari le-ati castigati totu
mereu facia de natiunea romana prin redigerea
föiei pedagogice „Scöla romana“, latiendu prin
acést'a intre invetiatorime adeveratele principia ale
educatiunei poporale si facundu prin edarea unei
foi redigeate atatu de bine onöre numelui romanu
si inainte strainiloru;

4. Meritele on. dvöstre, cari le-ati castigatu
si le-ati castigati in cöntenuu facia de natiunea ro-
mana, ca unu luptaci statornicu si curagiosu alu
causei invetiamentului poporalu natiunalu,

s'a onoratu pe sine alegundu-ve intre cele
mai vine applause de „membru onorariu“
alu seu.

Acestu presidiu alu susu-atinsei reuniuni in-
vetiatoresci, avendu in intielesulu p. 14 din pro-
tocolulu sied. a dou'a spre acesta insarcinare on-
orifica dela adunarea generala, vine deci a ve rogá
cu profunda stima: se binevoiti a primí in semnu
de profund'a sa stima si incredere in activitatea
dvöstra pe terenulu instructiunei poporale aici sub
./- alaturat'a modesta diploma de membru
onorariu si in legatura cu acést'a urările sale
indreptate catra a totopotintele, ca se ve prelun-
gésca firulu vietii intru multi ani — spre binele
instructiunei poporale si spre glori'a iubitei nöstre
natiuni.

Símleulu Silvaniei, la 15 Ianuariu 1877.

Ai On. dvöstre stimatori

Alimpiu Barboloviciu m. p.,

vicariu foraneu gr.-cath. alu Silvaniei si

presied. R. I. R. S.

Prea onor. domnu redactoru alu „Scölei romane“

Basilu Petri

in Sabiiu.

Societatea **Petru Maioru** a juni-
mei romane din Buda-Pest'a intr'o brosiurica esita
in a. c. in publicu, publica Reportulu gene-
ralu istoricu despre activitatea dovedita dela
infintiarea ei in an. 1862 pana in presentu, dupa
cumu fü propusu in siedinti'a ei generale din 12
Iuniu 1876.

Ne bucuramu din sufletu de laudabilele probe
de vitalitate ale nobilei junime romane respective,
care in bravur'a sa presentá la siedintie multe
elaborate, tractate, disertatiuni, cantece poetice,
traduceri luminatörie s. a. cu cea mai pia con-
stantia.

Din caus'a lipsei mai totale de ajutoria ex-
terne n'a potutu publica lucrarile sale. Chiaru si
spezele acestei brosiure binevoí ale supporta D. V.
Babesiu, atatu de strimtorata e societatea cu
cass'a sa.

Deci se incuragamu aceste pie si zelöse in-
cordari nationali, cari forméza barbati eminaminte
devotati binelui natiunei, cu sprijinuri maranimöse
pentru fondulu societatii ca, ce vomu da, nöue si
natiunei damu.

Brosiurica de susu inca se vinde in folosulu
fondului societatii (cu 30 cr. exempl.) si credemu,
ca se va cauta cá atare de catra toti bunii
romani. —

Noutati diverse.

— (Dlu Fridericu Wächter) in ca-
litate de comite alu natiunei sasesci, conchiama a-
dunarea generala a universitatii fundului regiu pe
19 Marte in Sibiiu. — Alegerile de deputati pentru
universitate pe tempu de trei ani, se voru face in 15
Marte pe bacea noului statulu despre esecutarea
alegeriloru. Precum se scie, numerulu deputatiloru
la universitate consta din 20, dintre cari 9 se
tramitu din partea orasielor, Brasiovu si Sabiiu
cate doi, era Sighisör'a, Mediasiu, Oresti'a, Sa-
bisiu si Bistriti'a cate unulu; ceilalti 11 se alegu
de catra comunele fostulu fundu regiu, impartite
in 11 cercuri electorali. Alegatori sunt numai cei
ce au dreptu de alegere pe bacea legei electorali,
adeca numai cei ce au dreptu de a alege si de-
putati la dieta.

— (Multiamita.) Ill. domnu dr. Victoru
Mihalyi, episcopulu Lugosiului spre in florirea
bibliothecii sec. de lect. a jun. stud. romana din
Clusiu binevoí a doná 5 fl. v. a., pentru care mar-

animitate primésca cea mai profunda multiamita
Clusiu, 6 Martie st. n. 1877. — Vasiliu Pavelu
presiedinte, Emiliu Poruti secretariu.

— Dilele de asentatiune sunt tocu
acuma. Fetiori se ve inolati la öste cu placere to
pre cati comisiunile ve afla buni; mergeti in
tiati art'a militaria si disciplin'a, cá se nu
caiti odata, ca ati remasu de batjocur'a altora.

— In Kézdi-Szt.-Lélek (comit. H.
romszék) in 9 Febr. demaneti'a una secuianca
taiatu genitialele barbatului seu. Crudime selbete
neaudita! („Nemere“ et „Ébredés“.)

— (Palmedomnesci.) „Preacinstiutu
domnu Záborszky György, subjude reg. in Füle
(Ungari'a) binevoí a trage palmi pe strada unu
domnu, care mergea dela teatru cu nevésa-sa
braci. Tabl'a regésca din acea causa l'a condan-
natu la perderea functiunei. („Közvéf.“ Nr. 56)

Mai nou.

Russi'a a provocatu de nou pe reprezentanti
sei la curtile europene, cá se céra neamanat
respunsu la intrebarile din not'a lui Gre-
ciacoff in privinti'a sustinerei tractatului de Paris
si prin urmare in privinti'a constringerii Por-
tötomane pentru primirea propuneriloru conferintie
seu déca nu, atunci Russi'a nu se mai consider
legata prin tractatul de Parisu, ci va proced
singura contra Turciei.

Syphon-institutu de montu

de

D. DAVID,

Budapest'a VIII, strat'a conti 31

-si recomanda cu totulu nou constructi
Syphon-butelle si suprapusure, cu pa-
tiurile cele mai moderate in doue mustu
montate din celu mai cratu cusitoriu. E
parature de artiele de cositoriu si metalu
primescu.

Töte constructiunile de aparate pent
ap'a soda se efectuaza. Pretiurile curente gratis si fran-
Comande din provincie se efectuaza cu promptetia. 1-6

Pretiurile piacei

in 9 Martiu 1877.

Mesura	Speciea fructelor	Pretiu fl. cr.
H e c t o l i t e	Graniu	fruntea 9
		midulociu 9
		de diosu 8
	Mestecatu 7
	 6
	Secara	fromösa 6
		de midulocu 6
	Ordiulu	frumosu 4
		de midulocu 4
	Ovesulu	frumosu 2
		de midulocu 2
	Porumbulu 4
	Meiu 4
	Hrisca —
	Mazerea 7
Lintea 11	
Faseolea 4	
Sementia de inu 13	
Cartofi 2	
1 Chilo	Carne de vita —	
	„ de rimatoriu —	
100 Chilo	„ de berbecu —	
	Seu de vita prospetu 36	
	„ „ topitu —	

Cursurile

la bursa in 8 Martiu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 92	cr v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 90 ¹ / ₂	„
Augsburg	—	—	113 „ 15	„
Londonu	—	—	123 „ 85	„
Imprumutulu nationalu	—	—	67 „ 80	„
Obligatiile metalice vechi de 5 ^o / _o	—	—	62 „ 85	„
Obligatiunile rurale ungare	—	—	72 „ 25	„
„ „ temesiane	—	—	72 „ 25	„
„ „ transilvane	—	—	71 „ 50	„
„ „ croato-slav.	—	—	— „ —	„
Actiunile bancei	—	—	826 „ —	„
„ creditului	—	—	148 „ 50	„